

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-78/2011-01
Датум: 20.07.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору М.Ц. из Ваљева, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог састава судства број 119-05-00227/2010-01 од 14.06.2010.године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011. године, донео је

О Д Л У К У

Приговор М.Ц. из Ваљева **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог састава судства број 119-05-00227/2010-01 од 14.06.2010.године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00227/2010-01 од 14.06.2010.године, М.Ц. која није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009.године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, у ставу I тачка 824. изреке.

Незадовољана наведеним одлукама М.Ц. је дана 25.02.2010. године изјавила жалбу Уставном суду на одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а 24.09.2010. године изјавила жалбу Уставном суду на одлуку од 14.06.2010. године, због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде

материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговор на одлуку Високог савета судства.

У приговору наводи да је од 27.12.2001. године до 31.12.2009. године обављала судијску дужност по распореду у грађанској материји у Општинском суду у Ваљеву. Наводи да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да јој је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истиче повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, као и непостојање објективних критеријума за избор и одсуство рангирања кандидата. У парници је задовољавајући квалитет ако број укинutih одлука, у односу на број размотрених не прелази 25%, да се најмање треба да реши месечно по 20 предмета, да се коефицијент ажурности алтернативно користи са нормом. Наводи да је у 2004. години имала у раду 240 предмета од тога 254 - П1. и 376. - П. Већина тих предмета је хитна, јер се ради о радним споровима али да држава по Европској повељи 1.5 није обезбедила судијама сва средства за правилно обављање дужности, па сматра да у наведеном предмету није прекршила правило суђења у разумном року. Предлаже да се жалба усвоји и поништи оспорена одлука.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ бр. 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу која је одржана 15.07.2011. године, у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнео садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору М.Ц. , уакзујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила између осталог, да у свему остаје код свих навода из приговора којим оспорава одлуку Високог савета судства. У том смислу наводи да је њен укупан просек у парници за све три године био 25% укинutih одлука, да је просек суда за исти посматрани период 26,71%. Посебно се изјашњава у погледу преузетих П1. предмета који су по природи хитни, па наводи да је преузела од других судија 48 из 2001. године, у 2002. године 69, а из 2003. године 44 предмета, на укупно 396 примљених предмета. Тако да је са преузетим предметима у јануару 2004. године имала 270 фактички старих, хитних предмета.

Оспорава да предмет П1. 433/03 од 23. априла 2003. године па до 27.09.2004. године, није заказивала, јер предмет 23.04.2003. године уопште није био у њеној надлежности, с обзиром да је тек од јануара 2004. године кренула да поступа у парничним предметима и предметима радних спорова. Што се тиче наведеног предмета сматра да није био хитнији од осталих предмета из радних спорова, па да га је заказала за септембар, због тога што су у међувремену били годишњи одмори.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

Из образложења оспорене одлуке произилази да постоје разлози за сумњу у стручност и оспособљеност који су исказани кроз број процената укинутих пресуда у материји радних спорова, времена израде одлука у парничној материји и материји радних спорова и процента испуњености орјентационе норме. Образовани су разлози за сумњу и у савесно поступање подносиоца приговора у предмету Општинског суда у Ваљево П1. 443/03, где је Окружни суд у Ваљево укинуо пресуду и доставио на поновно одлучивање првостепеном суду 23.04.2003. године.

Из извештаја о раду судија из Општинског суда у Ваљево и извештаја суда у Ваљево за 2006. 2007. и 2008. годину произилази да је подносилац приговора радећи у парничној материји П. и П1. у посматраном периоду остварила следеће резултате рада:

У 2006. години подносилац приговора је у свим предметима из парничне материје имала 615 предмета у раду, решила 339, од тога 240 пресудом, 38 старих, остало 75 старих нерешених на крају године, са процентом испуњености норме од 116,67%. Размотрених пресуда по жалби у П. било је 55, од тога 38 потврђено или 69,09%, 5 преиначено или 9,09%, 12 укинутих или 21,81%. У П1. по жалби је било размотрених пресуда 69 од тога 36 потврђено или 52,17%, 7 преиначено или 10,14% и 26 укинуто или 37,68%.

У истом периоду у П. предметима у одељењу суда било је размотрених 505 жалби, од тога 328 потврђено или 64,95%, 44 преиначено или 8% и 133 укинуто или 26,33%. А у П. материји било је размотрено по жалби 407 предмета, од тога 315 потврђено или 77,39%, преиначено 19 или 4,66% и 73 укинуто или 17,33%.

У 2007. години подносилац приговора је у свим парничним предметима 486 предмета у раду решила је 332 предмета, од тога 213 пресудом и 57 старих предмета, а нерешено је остало 11 старих предмета на крају те године, са процентом испуњености норме од 111,22%. Размотрених пресуда по жалби у П. предметима било је 73, потврђено је 46 предмета или 63,01, преиначено 9, или 12,32 и укинуто 18 или 24,65%. У П1. по жалби било је размотрено 62 предмета од тога 48 потврђено или 77,41, 7 преиначено или 11,29 и 7 укинуто или 11,29%. У истом периоду у П. предметима у одељењу суда било је размотрених жалби 716, од тога 435 или 60,75% потврђено или 85 преиначено или 11,87 и 196 укинуто предмета по жалби или 27,37%. У П1. предметима било је ожалбених 495 одлука од тога је 341 потврђена или 68,88%, 81 преиначена или 16,36% и 37 укинуто или 14,74%.

У 2008. години подносилац приговора је у П. и П1. укупно у раду имала 477 предмета, решила је 303 предмета од тога пресудом 153 предмета, старих је решила 15 и на крају године остало 6 старих предмета са процентом испуњености норме од 93,91%.

Размотрених предмета по жалби у П. било је 64, од тога 40 је потврђено или 62,50%, 6 је преиначено или 9,37% и 18 је укинуто или 29,68%. У П1. предметима

ожалбених одлука је било 31, од тога 17 је потврђено или 54,83, 7 је преиначено или 22,58% и 7 је укинута или 22,58%.

У истом периоду у П. предметима у одељењу суда било је ожалбених одлука 722 од тога 454 потврђено или 62,88%, 77 је преиначено или 10,66% и 191 је укинута или 26,45%. У П1. предметима било је 324 ожалбених предмета од тога 237 или 73,14% преиначено 12 или 9,87% и укинута 55 или 16,97%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности, због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата у посматраном периоду, Високи савет судства налази да је квалитет подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу стручност. Подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности, јер проценат укинутих одлука у П1. материји – радни спорови су по Закону о парничном поступку хитне природе. У 2006. години у П1. предметима укинута је (37,67%) и у 2008. години (22,58%), што је знатно изнад процента укинутих одлука у одељењу суда у истом периоду. 2006. година (17,83%) и у 2008. години (16,98%), у смислу члана 13. став 3. Одлуке о критеријумима. Иако је проценат укинутих одлука подносиоца приговора у 2007. години (11, 29%) био бољи од процента укинутих одлука у одељењу суда (14,74%), имајући у виду просек укинутих одлука у П1. материји у посматраном периоду подносиоца приговора (23,85%), у односу на просек одељења у истом периоду суда је (16,5%), подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности, јер по одредбама члана 5. Правила подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико у 2006. 2007. и 2008. години имао мањи проценат од укинутих одлука од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност.

Осим тога, Високи савет судства налази да подносилац приговора по одредбама члана 6. Правила не испуњава критеријум оспособљености, јер иако је у трогодишњем посматраном периоду имала је просечну норму од 108%. У истом периоду имала је грубо одступање у свом раду, јер је одлуке израђивала по истеку рока од 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радила.

Из извештаја суда за 2006. годину утврђено је да је подносилац приговора у П. предметима израдила до 30 дана 152 предмета, 10 предмета до 60 дана и 10 предмета преко 60 дана, а у П1. предметима је израдила 146 одлука до 30 дана, 11 одлука до 60 дана и 5 одлука преко 60 дана.

Из извештаја в.ф председника Основног суда у Ваљеву III Су.бр.21/11-06 од 15.07.2011. године произилази да је просек П. и П1. одељења Општинског суда у Ваљеву за 2006. годину израђено по судији до 60 дана у П. предметима, просечно израђено 5 одлука (а подносилац приговора 10), преко 60 дана у П. предметима просек одељења је 5,42 одлуке, а подносилац приговора (10 одлука), а у П1. просек одељења до 60 дана је 2,69 одлука, подносилац приговора (11 одлука), а преко 60 дана, 1,23 предмета, а подносилац приговора (5 предмета).

У 2007. години до 60 дана просек урађених одлука у суду П. предметима био је 7,75 одлука, а подносиоца приговора (17 одлука) преко 60 дана у суду 8,66%, а подносиоца приговора (3 одлуке), а у П1. предметима до 60 дана просек одељења суда 2,41, а

подносиоца приговора (4). И после 60 дана просек одељења суда 4,16, а подносиоца приговора (3).

У 2008. години просек одељења суда у П. предметима је 4 одлуке, подносиоца приговора 5, а преко 60 дана одељења суда 7,25, а подносиоца приговора једна. У П. предметима у истом периоду просек израда одлука одељења суда до 60 дана је 0,9 одлука, а подносиоца приговора 2, док је после 60 дана просек одељења суд 4,16, а подносиоца приговора 3.

Из наведеног произилази да је подносилац приговора одлуке у П. и П1. материји у посматраном периоду до 60 дана израђивала вишеструко у дужем временском периоду од просека одељења суда, а да је само у 7 одлука П. и П1. материје израђених преко 60 дана била нешто боља од просека одељења суда, што не умањује по оцени Високог савета судства грубо одступање у смислу одредбе члана 6. Правила.

Неоснована је изјава дата на рочишту подносиоца приговора у вези савесног поступања у предмету П1. 443/03. Ово због тога, што је у списима предмета пресуда Европског суда за људска права из Стразбура објављена у („Службеном гласнику РС“ бр. 118/2008) од 16.12.2008. године, која се односи на наведени предмет, односно одлуку на представку кондуктера аутобуса који је 07.11.2001. године добио отказ од послодавца ██████████ Ваљево, па је 24.12.2001. године поднео тужбу Општинском суду у Ваљеву ради враћања на посао и исплате неисплаћених зарада.

Наведени предмет је по жалби враћен из Окружног суда у Општински суд 01.01.2004. године од када је подносилац приговора била задужена са истим, рочиште по овом предмету заказала је за 27.09.2004. године, иако се ради о поступку ради враћања на посао, који поступак је од пресудне важности за тужиоца и ови поступци се морају решавати хитно. По налажењу Европског суда за људска права, природа парнице у овом случају, није била посебно сложена, те је постојао један значајан период судске неактивности више од годину дана и пет месеци, од којих је протекло готово 7 месеци од како је држава Србија ратификовала Конвенцију о заштити људских права и основних слобода (03.03.2004. године).

Поред тога, примећено је да је првостепена пресуда уручена подносиоцу приговора након три месеца после њеног доношења и да је било и даљих кашњења и грешака у поступању по његовој жалби коју је накнадно поднео.

Ценећи изјаву подносиоца приговора у вези савесности у поступању у овом предмету, да је исти предмет у рад примила 01.01.2004. године, рочиште заказала за 27.09.2004. године, закључила расправу 27.01.2006. године, а пресуду уручила 25.04.2006. године, Високи савет судства налази да је иста неоснована изјава, имајући у виду мишљење Европског суда за људска права изражено у пресуди од 16.12.2008. године да укупна дужина поступка на коју се подносилац представке притужује није испунила захтев разумног рока те да је повређен члан 6. став 1. напред наведене Конвенције, односно да је подносилац приговора у конкретном случају несавесно поступала с обзиром да се ради о поступку посебног значаја за тужиоца, те се такви предмети морају решавати са посебном хитношћу.

Уставни суд је у одлуци „Савелић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован. Високи савет судства је ценио и остале наводе из приговора па је нашла да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку.

Високи савет судства ценио је и остале наводе из приговора па налази да су исти неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да М.Ц. , не испуњава услове из члана 45. став 5. Закона о судијама, и члана 14. став 2. у вези члана 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила, доноси одлуку као диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.